

не шляхом затвердження рішень Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, оскільки вагомим негативним моментом прийняття таких рішень є те, що існують випадки, коли такі рішення не проходять реєстрацію в Міністерстві юстиції України, тим самим, учасники ринку піддають сумніву юридичну силу даних рішень та оскаржують дію цих нормативних актів у суді, а також і дії Комісії, що вона вчиняла на виконання даного акту. Окрім цього, кількість затверджених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку рішень, що врегульовують діяльність на ринку акцій є значною, що завдає перешкод професійним учасникам фондового ринку для оперативного відстеження та моніторингу змін у таких нормативних актах. На наш погляд, доцільно розробити та прийняти такі закони, які б могли комплексно охопити та окреслити в правовому полі окремі аспекти регулювання ринку акцій, наприклад, слід детально прописати порядок здійснення контролю на ринку акцій, відповідно до видів контролю, а також порядок проведення перевірок.

Науковий керівник: к.ю.н., Красіліч Н.Д.

Література:

1. Юсупов В.А. Теория административного права. М., 1985. – 160 с.
2. Васильев Р.Ф. Правовые акты органов управления : Учебное пособие. М., 1970. – 108 с.
3. Про цінні папери та фондовий ринок: Закон України від 23 лютого 2006 р. // Офіційний сайт Верховної Ради України. – www.rada.gov.ua
4. Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні: Закон України від 30 жовтня 1996 р. №448/96-ВР // Офіційний сайт Верховної Ради України. – www.rada.gov.ua
5. Про акціонерні товариства: Закон України від 17 вересня 2008 р. // Офіційний сайт Верховної Ради України. – www.rada.gov.ua.

ІСТОТНІ УМОВИ ГАРАНТІЙ ЯК СПОСОБУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Антохіна Марина Ігорівна

*студент-магістр юридичного факультету
Харківського національного університету
імені В.Н. Каразіна*

Ключові слова: гарантія, банк-гарант, цивільне зобов'язання, суб'єкт гарантії. Гарантія – це спосіб забезпечення виконання зобов'язань, відповідно до якого банк-гарант приймає на себе грошове зобов'язання перед бенефіціаром (оформлене в письмовій формі або у формі повідомлення) сплатити кошти за принципала в разі невиконання останнім своїх зобов'язань у повному обсязі або їх частину в разі пред'явлення бенефіціаром вимоги та дотримання всіх вимог, передбачених умовами гарантії. Зобов'язання банку-гаранта перед бенефіціаром не залежить від основного зобов'язання (його припинення або недійсності), зокрема і тоді, коли посилання на таке зобов'язання безпосередньо міститься в тексті гарантії [2].

За законодавством України гарантії можуть надаватися не лише банками, а й іншими фінансовими установами. Важливим питанням є питання істотних умов гарантії. Аналіз норм Закону України «Про Національний банк України» та Положення про порядок здійснення банками операцій за гарантіями в національній та іноземній валютах дозволяє визначити, що до істотних умов можна відносити послідовність дій банку та його клієнтів, тобто суто технічні аспекти проведення банківських операцій;

дата видачі гарантії. Вихід гарантії із володіння гаранта так би мовити «у зовнішній простір» обґрунтовано розцінюється як дата видачі гарантії й у міжнародному праві;

належний суб'єкт гарантії.

У гарантії, як і в будь-якому цивільному зобов'язанні, існують декілька суб'єктів, що вступають у відповідні правовідносини. У найпростішій гарантійній схемі такими суб'єктами є принципал (особа, в інтересах якої видається гарантія), гарант (особа, яка видає гарантію) та бенефіціар (особа, на користь якої видана гарантія). Звісно, що в одній гарантії може бути декілька осіб на одному боці. У більш складних схемах можуть з'являтися також банк-контргарант (за дорученням та за рахунок якого видається основна гарантія), підтверджуючий банк (який додає своє зобов'язання до зобов'язання гаранта), авізуючий банк (який здійснює авізування гарантії, тобто передачу її тексту).

Аналіз законодавства дозволяють визначити такі гарантійні операції за колом суб'єктів: а) операції, в яких гарантами можуть бути будь-які особи. Такими слід вважати гарантії у міжнародному торговельному обороті, що підпорядковані Уніфікованим правилам та законодавству іншої країни, яке не обмежує кола осіб, які можуть бути гарантами та при цьому гарант є нерезидентом України. Але все ж ситуація є надійнішою тоді, коли гарант є резидентом країни, праву якого підпорядкована гарантія. Дуже небезпечні гарантії, підпорядковані Уніфікованим правилам та матеріальному праву іншої країни, яке дає можливість будь-яким особам бути гарантами, видані українськими небанківськими суб'єктами господарювання, які не мають права бути гарантами за українським законодавством, а також не мають Генеральної ліцензії НБУ на право здійснення валютних операцій. На стадії визнання рішення міжнародної арбітражної установи, прийнятого проти такого гаранта, перед компетентним українським судом може постати проблема відповідності вказаного рішення публічному порядку України; б) операції, гарантами в яких можуть бути будь-які комерційні банки, але не можуть бути небанківські фінансові установи. До них належать: забезпечення тендерної пропозиції та виконання договору про закупівлю при процедурах закупівлі товарів (робіт, послуг) для державних потреб; забезпечення повернення коштів, що отримуються від Державної інноваційної фінансово-кредитної установи в рамках державної підтримки інноваційних проектів ; в) операції, гарантами в яких можуть бути лише комерційні банки, але не всі, а лише такі, що задовольняють критеріям, встановленим уповноваженими державними органами: забезпечення обов'язку імпортера сплатити встановлені в майбутньому в належному порядку митні платежі до бюджету після випуску товарів в режим вільного обігу; г) операції, гарантами в яких можуть бути лише комерційні банки, що дотримуються обов'язкових економічних нормативів, встановлених Національним банком України : забезпечення державних гарантій повернення кредитів, залучених окремими, визначеними законодавством, українськими позичальниками від нерезидентів України; д) операції, гарантом в яких може бути лише банк, рейтинг якого за класифікацією міжнародних рейтингових агентств відповідає вимогам до першокласних банків не нижче категорії А забезпечення позик, наданих суб'єктами підприємницької діяльності – резидентами України нерезидентам України.

Науковий керівник: к.ю.н., доц. Венедіктова І.В.

Список використаної літератури:

1. Про Національний банк України: Закон України від 20.05.1999 р. № 679-XIV // режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/679-14>
2. Положення про порядок здійснення банками операцій за гарантіями в національній та іноземній валютах, затверджене Постановою правління НБУ від 15.12.2004 р. № 639 // режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0041-05>